

Закон овај ступа у живот од дана чим се обнародује.

Препоручујемо нашем министру финансије да овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара, властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорвају.

28. Децембра 1873. год.
у Крагујевцу.

(М. П.) М. М. ОБРЕНОВИЋ, с. р.

*Видно и ставно државни печат
чувар државног печата,
Министар правде.*

Ђ. Д. Ценић с. р.

*Министар финансије
Чед. Мијатовић с. р.*

МИЛАМ М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

Да се §. 15. закона о устројству војеног министарства од 19. Фебруара 1864-те год. измени овако:

§. 15.

За набавке војене у вредности преко пет хиљада гроша чаршиски, које се морају због буд којих узрока без јавне лицитације набавити, министар ће војени чинити усмене предлоге министарском савету, и кад овај оцени да је дотична набавка заиста такве природе, да треба да се изврши без оферата и јавне лицитације, и одреди уједно и начин и услове извршења те набавке, па овоме своме закључењу преда министру војеном писмени документ, министар ће бити властан да ове набавке, према овоме закључењу, без оферата или усмене лицитације изврши, и да првој народној скупштини јавља, које је набавке и у коликој суми у једној години овако извршио.

Препоручујемо нашем министру војеном да он овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара, властима чак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорвају.

12. Децембра 1873 год.
у Крагујевцу.

(М. П.)   М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Видо и ставно државни печат,
чувар државног печата
министар правде.*

В. Д. Ценић с. р.

*Министар војени
подполковник*
К. С. Протић с. р.

УПУТСТВО

ЗА ИЗВРШИВАЊЕ ЗАКОНА ОД 24. ДЕКЕМБРА 1873 ГОД. ОДНОСНО ТОГА
ШТА СЕ ЗЕМЉЕДЕЛЦИ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ПРЕСУДЕ У ПОШИС УЗЕТИ НЕМОЖЕ
(ИЗМЕНА 4-ТЕ ТАЧКЕ §. 471 ЗАКОНА О ПОШТБЕНИМ СРЕДСТВОМ
У ГРАЂАНСКИМ ПАРНИЦАМА.)

1. Под именом земљеделца, као што први став тачке 4. а, закона од 24. Децембра 1873 год. јасно показује, разуме се не само онај који у селу живи, већ и онај који у вароши живи, али би му инак земљеделство била главна радња, којом себи и породици издржава. Овде нарочито долазе они, који живећи у вароши, какав занат раде, но тај им без земљеделства недоноси такав приход да себе и породицу издржавати могу; такови су поглавито лончари, ужари, покривница (мутавница), криачи разних заната, одвећ незнатни бакали, бербери, рабаџије и т. п.

Живити од земљеделства не подусловљава да сваки мора имати плуг и волове. Ова се може и под најам или на послугу од другога узети, те да се земља уради. Према томе, ма да који у вароши живећи нема плуг и стоку којом земљу ради, инак се на њега простире оно благодејање закона да му се алат за земљорадњу нуждан као: мотиџа, севира будак и коса у пошис узети неможе, а исто тако и